

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060102

DOM
2025-01-10
Stockholm

Mål nr
M 13651-23

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Umeå tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2023-10-11 i mål nr M 1332-23, se bilaga A

PARTER

Klagande

D.J.

Motpart

1. Länsstyrelsen i Västerbottens län
901 86 Umeå

2. Holmen Aktiebolag, 556001-3301
Box 5407
114 84 Stockholm

SAKEN

Tillsyn gällande flottningsdamm och fördämning vid Näversjön i Åsele kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom undanröjer Mark- och miljööverdomstolen Länsstyrelsen i Västerbottens län beslut den 18 april 2023, ärendebeteckning 535-10712-2022, och återförvisar målet till länsstyrelsen för fortsatt behandling.

Dok.Id 2137842

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.avd6@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

YRKANDEN M.M. I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

D.J. har – som det får förstås – yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska ändra länsstyrelsens beslut på så sätt att Holmen Aktiebolag ska föreläggas att vidta åtgärder för underhåll av flottningsdamm och fördämning vid utloppet av Näversjön i Åsele kommun.

Länsstyrelsen i Västerbottens län och **Holmen Aktiebolag** (Holmen) har motsatt sig att mark- och miljödomstolens dom ändras.

Både länsstyrelsen och mark- och miljödomstolen har angett att Holmen Skog Aktiebolag är motpart. Enligt fastighetsregistret är det emellertid Holmen Aktiebolag som är lagfaren ägare till berörd fastighet, A i Åsele kommun. Det är även Holmen Aktiebolag som har yttrat sig i mark- och miljödomstolen och i Mark- och miljööverdomstolen. Rätteligen är det således Holmen Aktiebolag som är motpart i målet.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

D.J. har anfört i huvudsak följande.

Fördämningen har aldrig tillhört flottningen och den kan enbart vara markägarens egendom och ansvar. Högsta möjliga dämning i flottningsdammen låg ca 1–1,5 meter över sjönivån om +352 meter. Kvarvarande befintliga sättar i flottningsdammen ligger ca 3–3,5 meter under nuvarande sjönivån om +352 meter. Fördämningen, som tillkom efter att flottleden avlysts, uppfördes säkerligen för att säkerställa denna nivå. Om fördämningen brister och eroderar ned till kanalbotten kommer Näversjön med tillhörande vattenområde ligga på +348 till +349 meter, dvs. sänkas med tre meter. Då torrläggts även den ursprungliga utloppsbacken som är i full funktion. Ärendet handlar om att säkerställa Näversjöns sjösystem i vattennivån +352 meter som har funnits angiven på Lantmäteriets kartor i närmare 100 år. Det verkar vara olika höjdsystem

mellan generalstabens karta 1920, som länsstyrelsen hänvisar till, och den ekonomiska kartan. Den åtgärd som erfordras är att befintlig fördämning förstärks.

Lövnäs bestod av två hemman när flottningen pågick. Marken med kanal, damm och fördämning fanns i det ena hemmanet. Ägaren avled 1955 och ett dödsbo drev det vidare. Syskonen till den avlidne utförde fördämningen vid kanalens inlopp i början av 1960-talet för att säkerställa vattennivån i Näversjön. Markområdet med kanal, flottningsdamm, fördämning och skogsskifte köptes den 19 september 1969 av Mo och Domsjö AB.

Det finns i nuläget ett tiotal fastigheter som alla är beroende av sjön. De enskilda intressen som kan skadas om fördämningen rasar är att bryggor förlorar kontakt med vatten, båthus hamnar 50–100 meter från vattnet, fisket påverkas, badmöjligheter minskar eller försvinner, sättningar uppkommer på byggnader på grund av ändrad vattennivå, vattenvolymen minskar, vilket leder till sämre vattenkvalitet och att fastigheter minskar i värde. Dessutom påverkas omgivande våtmarker av en sänkning av Näversjöns vattennivå.

Länsstyrelsen har anfört i huvudsak följande. Det går inte att rikta underhållsansvar för flottningsdammen mot Holmen som fastighetsägare. Det är inte heller självklart att Holmen har ett underhållsansvar för fördämningen. Detta då det är oklart om den är uppförd för stadigvarande bruk, eller om den uppfördes för att förhindra skada på flottningsdammen eller som en tillfällig lösning för att bibehålla vattennivån i sjön. Då det inte är klargjort att den är uppförd för stadigvarande bruk är det även oklart om den kan anses vara ett fastighetstillbehör enligt 2 kap. 1 § jordabalken och därmed ägs av Holmen.

Om fördämningen kan anses vara uppförd för stadigvarande bruk behöver man bedöma vilken skada som kan uppstå om fördämningen brister. Det är svårt att se att fördämningen skulle sänkas till en sådan nivå att det är motiverat att förelägga markägaren att underhålla fördämningen. Om Mark- och miljööverdomstolen bedömer att fördämningen är uppförd för stadigvarande bruk, och markägaren kan anses ansvarig för fördämningen, överlåter länsstyrelsen till domstolen att bedöma om de skador på de

enskilda och allmänna intressen som klaganden framför motiverar ett föreläggande om underhåll av fördämningen.

Eftersom det, sedan fördämningen anlades, ser ut att ha varit en öppning på högra sidan i fördämningen (sett i vattendragets riktning) är det oklart vilken dämmande effekt som fördämningen faktiskt var tänkt att ha och har haft, dvs. om det har varit fördämningen eller flottningsdammen som i första hand är, och har varit, bestämmande för vattennivån i Näversjön. Det första ortofotot där fördämningen framgår är från 1972.

Det framgår av äldre kartor att sjönivån innan flottningskanalen byggdes var 351,6 meter. Efter flottningen anges sjönivån till 352,2 eller 352 meter. En ytterligare utredning av sjöns tidigare vattennivåer skulle troligtvis behövas ifall länsstyrelsen skulle rikta ett föreläggande mot markägaren om underhåll.

Holmen har anfört i huvudsak följande. Bolagets bedömning är att hela kanalen med damm och fördämning tillkommit för allmänna flottningens behov. Även om fördämningen inte anlagts under den aktiva flottningsperioden är det troligt att den tillkom i samband med att flottningen avslutades, i stället för att utföra förbättringsåtgärder på dammen. Det finns inte någon som kan ställas till svars eftersom flottningen är avlyst, tillståndet har förfallit och anläggningarna är herrelösa.

Även om fördämningen spolats bort ytterligare, skulle detta inte medföra skada på allmänna eller enskilda intressen. Som bolaget uppfattar D.J. har fördämningen uppförts på grund av att det i byn fanns en rädsla för att den tillståndsgivna flottledsdammen var i dåligt skick. Fördämningen kom således till som ett komplement för att skydda den primära flottledsdammen så att sjöytan inte skulle sänkas vid ett eventuellt dammbrott. Det söktes inget tillstånd för anläggandet och det finns dåligt med övrig dokumentation avseende dammens tillkomst. Vidare framhåller Dan Jacobsson att byborna både uppfört samt underhållit konstruktionen under många år. Om detta är riktigt bör de nämnda byborna vara ansvariga för dämnet och de eventuella tillsynsåtgärder som skulle kunna krävas. Bolaget har inte haft någon vetskap om bybornas aktiviteter och fördämningen. Bolaget har inte något intresse av

att underhålla dämnet och skulle bolaget anses ansvarigt för fördämningen kommer bolaget därför begära utrivning.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Flottningsdammen

Anläggningar som har utförts eller övertagits från någon annan för inrättande, utvidgning eller förbättring av en allmän flottled utgör allmän egendom enligt 1 kap. 5 c § lagen (1919:426) om flottning i allmän flottled. Ansvar för anläggningar i avlysta flottleder är inte reglerat i lagstiftningen och det saknas därför både ägare och underhållsansvarig för sådana anläggningar (se t.ex. prop. 1969:104 s. 36 f. och SOU 2014:35 s. 486). Sedan en allmän flottled avlysts anses anläggningarna vara s.k. herrelös egendom.

År 1969 infördes bestämmelser om att vattendomstolen (numera mark- och miljödomstolen) kan tillåta att en anläggning i en avlyst flottled kan övertas av bl.a. den som vill använda anläggningen för att tillgodogöra sig vattnet eller staten, om staten vill det till skydd för allmänna intressen, se 6 kap. 28 § vattenlagen (1918:523), ÄVL. Bestämmelserna i 6 kap. 28 § ÄVL överfördes till 14 kap. 3 § vattenlagen (1983:291), VL, som alltjämt är tillämplig (se 16 § lagen [1998:811] om införande av miljöbalken). Genom ett övertagande enligt 14 kap. 3 § VL övergick både rätten att utnyttja anläggningen och ansvaret för anläggningen till den nya ägaren.

När den allmänna flottleden inrättades blev den aktuella flottningsdammen allmän egendom och när flottleden avlystes blev dammen herrelös egendom. Såvitt framkommit har något övertagande med stöd av 14 kap. 3 § VL inte skett efter det att flottleden avlystes. Mark- och miljööverdomstolen delar därmed länsstyrelsens och mark- och miljödomstolens bedömning att det inte finns något rättssubjekt att rikta tillsynen mot avseende flottningsdammen.

Fördämningen

Av länsstyrelsens akt framgår att D.J.s anmälan till länsstyrelsen även avsåg den fördämning som utförts vid inloppet till flottningskanalen. Detta nämns under länsstyrelsens beskrivning av ärendet, men fördämningen berörs inte i övrigt i länsstyrelsens beslut. Detta utgör en brist i länsstyrelsens handläggning av tillsynsärendet. I mark- och miljödomstolen redogjorde länsstyrelsen emellertid för sin inställning även beträffande fördämningen, och övriga parter fick möjlighet att yttra sig över detta. Mark- och miljödomstolen bedömde mot den bakgrunden att bristen inte utgjorde skäl att återförvisa målet i den delen till länsstyrelsen.

I Mark- och miljööverdomstolen har dock D.J. kommit in med ytterligare uppgifter kring vem eller vilka som uppförde fördämningen, när och i vilket syfte den uppfördes samt vilka skador på enskilda och allmänna intressen som kan inträffa om fördämningen skulle brista. D.J. och länsstyrelsen har vidare gett in underlag beträffande historiska vattennivåer i Näversjön.

Mark- och miljööverdomstolen anser att det utifrån befintligt underlag inte med säkerhet går att säga vad konsekvenserna skulle kunna bli för allmänna och enskilda intressen om fördämningen brast. Det är därmed inte heller möjligt att ta ställning till om finns skäl att förelägga om underhållsåtgärder beträffande fördämningen. Som ett led i bedömningen av konsekvenserna behöver bl.a. vatten- och bottennivåer före och efter uppförandet av flottningskanalen, vid inloppet till flottningskanalen respektive flottningsdammen, utredas. Det noteras därvid att D.J. och länsstyrelsen har redovisat olika uppgifter om vattennivån i Näversjön innan flottningsanläggningarna uppfördes.

Om slutsatsen efter ytterligare utredning blir att det finns ett underhållsbehov, blir nästa fråga att utreda om det finns någon att rikta ett föreläggande mot. Det har även i dessa delar framkommit nya uppgifter under målets handläggning i Mark och miljööverdomstolen. Det kan emellertid inte anses klarlagt när och av vem som fördämningen uppfördes, och inte heller vem som var fastighetsägare vid tidpunkten för uppförandet.

Sammantaget innebär de nya uppgifter som nu har framkommit att det finns behov av ytterligare utredning för att det ska kunna gå att ta ställning till om det finns ett underhållsbehov och, i så fall, vem ett föreläggande om underhållsåtgärder ska riktas mot. Denna utredning sker lämpligen i länsstyrelsen. Länsstyrelsens beslut ska därför undanröjas och målet återförvisas till länsstyrelsen för fortsatt behandling.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Malin Wik och Åsa Hanna, tekniska rådet Annika Billstein Andersson samt hovrättsrådet Katarina Berglund, referent.

Föredragande har varit Ulrika Agerskans.

UMEÅ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2023-10-11
meddelad i
Umeå

Mål nr M 1332-23

PARTER

Klagande
D.J.

Motparter

1. Holmen Skog Aktieföretag
Box 901
891 80 Örnsköldsvik

2. Länsstyrelsen i Västerbottens län
901 86 Umeå

ÖVERKLAGAT BESLUT

Beslut av Länsstyrelsen i Västerbottens län den 18 april 2023 i ärende nr 535-10712-2022, se bilaga 1

SAKEN

Tillsyn gällande flottningsdamm och fördämning vid Näversjön i Åsele kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 456156

Postadress
Box 138
901 04 Umeå

Besöksadress
Nygatan 45

Telefon
090-17 21 00

E-post: umea.tingsratt@dom.se
www.domstol.se, Info om vår
personuppgiftsbehandling:
www.umeatingsratt.domstol.se eller kontakta
oss

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:00

BAKGRUND

D.J. begärde att Länsstyrelsen i Västerbottens län (länsstyrelsen) skulle inleda ett tillsynsärende av en flottningsdamm inom fastigheten A i Åsele kommun. Länsstyrelsen inledde ett ärende och beslutade sedan att avsluta tillsynsärendet utan åtgärd. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

D.J. har överklagat beslutet till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

D.J. har – som det får förstås – yrkat att mark- och miljödomstolen med ändring av länsstyrelsens beslut ska förelägga Holmen Skog Aktiebolag (Holmen) alternativt länsstyrelsen att vidta åtgärder för underhåll av flottningsdamm och fördämning vid utloppet av Näversjön i Åsele kommun.

Holmen har bestritt ändring av länsstyrelsens beslut.

Länsstyrelsen har bestritt ändring av dess beslut.

VAD PARTERNA HAR ANFÖRT

D.J. har som stöd för sitt överklagande bland annat ingett karta och fotografier samt i huvudsak anfört följande.

Vid Lövnäs by finns en gammal flottningsled med en grävd kanal från 20-talet vid Näversjön med en damm som nu delvis har havererat. Flottningsleden gick från Siksjön-Näversjön till Gideån och vidare ned till kusten när det begav sig. Dammen är delvis havererad p.g.a. bristande underhåll och ”tidens tand”, men i kanalens inlopp gjordes dessutom en fördämning för drygt ca 50 år sedan, förmodligen för att säkra nivån i Näversjön och uppströms liggande våtmarker. Den här fördämningen håller nu på att erodera sönder, vattnet har börjat skära sönder kanterna i fördämningen. Succesivt eller ännu värre är att om det sker en större bristning kommer stora delar av Näversjön och vattensystemet uppströms sänkas upp till 3–4

m. Avrinningsområdet som nu riskerar att delvis torrläggas torde vara omkring 20 000 hektar. Marken består till största delen av skogs- och våt- samt myrmarker. Markägare där dammen är belägen är skogsbolaget Holmen som även finansierade byggandet genom sina dåvarande ägare och som även är största markägaren. Han och övriga bybor har försökt att få Holmen att åtgärda problemet under de senaste 20 åren men utan resultat. Läget är i allra högsta grad akut.

Länsstyrelsen har underlåtit i sin bedömning att behandla samtliga sakskäl i ärendet och endast tagit beslut i en del av sakframställningen, nämligen bristfälligt underhåll av flottningsdammen. Övriga frågeställningar har utelämnats såsom fördämningen vid inloppet till utloppskanalen.

Frågan om flottningsdammar har hanterats i olika rättsfall och utredningar som Holmen som markägare hänvisar till kan svårligen användas som prejudikat. Den fördämning som finns vid inloppet kan hursomhelst inte innefattas i samma bedömning som flottningsdammen:

- Dels då den fanns där när skogsbolaget förvärvade marken och därmed borde ha full insikt i sakförhållandet, d v s vad som ingick i köpet.
- Dels har inte den här fördämningen någonting med flottningsverksamheten eller de vattendomar som reglerade den allmänna flottningsleden i det här systemet att göra.
- Dels ligger ett markägar-/verksamhetsägaransvar att åtgärda skadan i likhet med en avskuren skogsbilväg etc.
- Dels har verksamhetsutövaren haft en betydande avkastning av virkesuttaget i området.
- Dels är åtgärden att förstärka fördämningen en ringa åtgärd för skogskoncernen Holmen genom att säkra överfallströskeln mot den pågående erosionen med sten 200-300 mm enligt gängse praxis, typ Skredkommissionens anvisningar.

Strandlinjen vid fördämningen finns kvar orörd på ömse sidor och den ligger dessutom högre än fördämningen. Det som styrde sjönivån var det gamla utloppet som även idag fungerar för vandrande fisk vid höga vårflöden etc. Problemet är att kanalen har ett vattendjup på 3–3,5m. Brister fördämningen i nuläget töms stora delar av sjön vilket inte kunde ske innan flottningsdammen och kanalen byggdes. Flottningsdammen saknar sättar och sin funktion idag, vilket länsstyrelsen tydligen även missuppfattat. Fördämningen finns där för att säkerställa ungefär den sjönivå, 352 m.ö.h., som fanns där innan kanalen med damm anlades. Nedströms c:a 1000 m ligger Tunnarsjön med nivå 347 m.ö.h., 5 höjdmeter lägre, vilket medför en intensitet i vattenföringen som spolat bort mindre material.

Länsstyrelsens ansvar i miljöfrågan har inte beaktats eller berörts i beslutet, då en torrläggning av de uppströms befintliga våtmarkerna uppstår samt att Näversjöns nivå kommer att sänkas och vattenspegeln minskas upp till 40–50 % av nuvarande area. I beslutet tonas våtmarker ned och benämns endast som myrmarker. En sänkning av vattennivån påverkar också närliggande fastigheter. Det bör också noteras att det inte enbart är fastighetsägarna i Lövnäs by som berörs utan även byarna i omgivningen som vistas inom det här området med bärplockning, jakt m.m. Här har även samerna ett av sina stora stråk för renflyttningar från skogslandet upp till Vilhelminas fjällområden.

Länsstyrelsen har som stöd för sin inställning lämnat in fotografier över flottningsdammen och fördämningen och i huvudsak anfört följande.

Klaganden har i sitt klagomål till länsstyrelsen främst berört flottningsdammen, vilket är anledningen till att länsstyrelsen fokuserat på denna i beslutet. Klaganden har dock nämnt fördämningen och erosionen av denna i yttranden till länsstyrelsen men länsstyrelsen har tolkat det som att önskan är att flottningsdammen ska vara bestämmande för sjönivån.

Om fördämningen inte är en rest från flottningen och har uppförts efter att flottningen upphörde, verkar det som om den uppförts utan tillstånd. Men även om

fördämningen saknar tillstånd skulle det kunna finnas ett ansvar att underhålla dämnet för att undvika att det ska uppkomma skada för allmänna eller enskilda intressen (11 kap. 17 § miljöbalken). Underhållsansvaret skulle då troligtvis tillfalla markägaren.

Av länsstyrelsens fotografier, troligen tagna i oktober år 2005, på dämningarna i Näversjöns utlopp framgår att fördämningen delvis upprätthåller den nuvarande nivån i sjön, men om fördämningen försvann skulle flottningsdammen fortsatt bidra till att bibehålla en högre vattennivå. Länsstyrelsens uppfattning är att fördämningen och flottningsdammen medför att sjön har en högre vattennivå än innan flottningen påbörjades.

I länsstyrelsens beslut görs bedömningen att det inte är miljömässigt motiverat för länsstyrelsen att gå in med en tillståndsansökan för att utföra åtgärder på flottningsdammen för att bibehålla en högre vattennivå. En liknande bedömning skulle vara utfallet rörande fördämningen uppströms. Det vill säga, att återgå till en vattennivå som skulle likna den nivå som sjön hade innan flottningen påbörjades skulle inte medföra sådan skada på allmänna eller enskilda intressen att det är motiverat att kräva underhåll av fördämningen enligt bestämmelserna i 11 kap. 17 § miljöbalken. Det innebär att även om det hade varit tydligare att klagomålet även avsåg fördämningen, skulle länsstyrelsen inte ha gjort en annan bedömning avseende behovet av att underhålla dämnet.

Holmen har som stöd för sin inställning, utöver vad som anförts tidigare i ärendet, sammanfattningsvis anført följande. Länsstyrelsen har inför sitt beslut tagit in upplysningar avseende både dammen och dämnet vilket tyder på att de har beaktat båda anläggningarna i avgörandet att avsluta tillsynsärendet utan åtgärd. Holmen delar länsstyrelsens uppfattning att ansvar för en herrelös flottningsdamm inte kan riktas mot bolaget enbart i egenskap av markägare. Bolaget har inte några uppgifter om att det skulle vara ansvarigt för uppförandet av det aktuella dämnet.

DOMSKÄL

Det som mark- och miljödomstolen har att pröva i målet är i huvudsak huruvida tillsynsåtgärder bör riktas mot någon för att få till stånd underhåll av de vattenanläggningar som är aktuella i målet, nämligen en flottningsdamm och en fördämning.

Flottningsdammen

Av utredningen framgår att den aktuella dammen är en flottningsdamm i en avlyst allmän flottled. Frågan om vem som är och vem som borde vara ansvarig för anläggningar som finns kvar i en flottled efter avlysning har diskuterats i olika sammanhang (se bl.a. SOU 2014:35 s 496 f och Ds 2021:22 s 33 f). Även om andra förslag har lagts fram är rättsläget idag att det inte finns någon ansvarig för de vattenanläggningar som tillhört en numera avlyst flottled, om någon inte övertagit dessa. Kvarvarande flottningsdammar är således, som länsstyrelsen anfört, att betrakta som herrelösa.

Staten genom länsstyrelsen har vissa möjligheter att ingripa för att komma till rätta med problem som kan följa med herrelösa flottningsdammar (se t.ex. 16 § lagen [1998:811] om införande av miljöbalken jämförd med 14 kap 3 § i den upphävda vattenlagen [1983:291] och 11 kap. 20 § miljöbalken). Det är emellertid inte möjligt att förelägga staten att göra detta.

Mark- och miljödomstolen delar alltså den bedömning som länsstyrelsen har gjort rörande att det inte finns någon att rikta tillsynen avseende flottningsdammen mot. Vad D.J. anfört i detta hänseende förändrar inte denna bedömning. Överklagandet ska alltså avslås i denna del.

Fördämningen

D.J. har vid länsstyrelsen även riktat sig mot en fördämning vid inloppet till flottningskanalen. Länsstyrelsen har trots detta inte i sitt beslut närmare berört fördämningen, vilket utgör en brist. Länsstyrelsen har emellertid vid domstolen redogjort för dess inställning i denna del och övriga parter har fått tillfälle att yttra

sig. Domstolen bedömer mot den bakgrunden att bristen inte utgör skäl att återförvisa målet i den här delen utan prövar målet även i denna del i sak.

Såvitt framgår av utredningen är fördämningen en vattenanläggning uppförd i flottningsleden för flottningen eller en vattenanläggning som olovligen uppförts av någon. Det finns dock inte anledning att utreda närmare vem som är, eller inte är, ansvarig för fördämningen eftersom det inte har betydelse för utgången av målet.

Om det rör sig om en vattenanläggning uppförd för flottningen finns det, av samma anledning som anförts ovan rörande flottningsdammen, ingen som ansvarar för fördämningen och som tillsynsåtgärder kan riktas mot.

Rör det sig om en olovligen uppförd vattenanläggning delar domstolen den bedömning som länsstyrelsen har fört fram vid domstolen. Nämligen att om fördämningen brister så innebär det som mest en återgång till ungefär den vattennivå i Näversjön som fanns innan fördämningen. Detta med tanke på hur flottningskanalen och det ursprungliga utflödet från Näversjön sammanflödar i Näversjöbäcken. En återgång till en mer naturlig vattennivå i Näversjön framstår inte som oförenlig med de allmänna intressena. Det kan däremot innebära en negativ utveckling för enskilda intressen. Domstolen anser dock inte att det framkommit att det skulle innebära sådana skador att det är motiverat att i enlighet med 11 kap. 17 § MB kräva underhåll av en olovligen uppförd fördämning. Det har inte framkommit att någon ansvarig för vattenanläggningen vill behålla den, varför frågan om att legalisera den inte är aktuell. Vidare omfattas frågan om någon borde föreläggas att riva ut fördämningen inte av domstolens prövning i detta mål eftersom klaganden har begärt att fördämningen ska underhållas, inte rivas (se 27 § andra stycket lagen [1996:242] om domstolsärenden).

Det finns därmed inte heller avseende fördämningen skäl för domstolen att ändra länsstyrelsens beslut om att inte vidta någon åtgärd. Överklagandet ska avslås även i denna del.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 1 november 2023

Fredrik Henriksson

Anita Wennström

I domstolens avgörande har rådmannen Fredrik Henriksson och tekniska rådet Anita Wennström deltagit. Föredragande har varit beredningsjuristen Jesper Kröger.